

der. Det var ligeledes beklageligt, at koloniudvalget ikke havde behandlet småområderne under sin 1970-samling. New Zealand havde afgivet en udførlig rapport til generalsekretæren vedrørende forholdene på Niue og Tokelau-øerne, de siden 1965 to eneste ikke-selvstyrende områder under New Zealands administration. Storbritannien fremhævede, at de britiske overvejelser vedrørende de små koloniområder altid havde og ville følge den gyldne regel, at det væsentligste måtte være befolkningens ønsker. Den britiske repræsentant gennemgik den forfatningsmæssige og politiske udvikling i de resterende af Storbritannien administrerede små koloniområder. Siden 1967 havde 11 områder opnået uafhængighed eller fuld selvstyre og ni af de resterende områder havde fået ny forfatning. Vedrørende fremmede økonomiske interessers indflydelse på afkoloniseringen anførte Storbritannien, at de områder, hvor der havde været størst fremmed investering havde været blandt de første til at opnå uafhængighed. I de tilbageværende småområder opfordrede man til fremmedinvestering under passende kontrol af områdernes regering.

II. Resolutionerne.

En række afro-asiatiske lande fremlagde et resolutionsforslag vedrørende Amerikanske Jomfruøer, Amerikansk Samoa, Antigua, Bahamas, Bermuda, Britiske Jomfruøer, Brunei, Cayman-øerne, Cocos (Keeling)-øerne, Dominica, Gilbert og Ellice-øerne, Grenada, Guam, Montserrat, Ny Hebriderne, Niue, Pitcairn, St. Helena, St. Kitt-Nevis-Anguilla, St. Lucia, St. Vincent, Seychelles, Solomonøerne, Tokelau-øerne, Turks og Caicos-øerne, der var næsten identisk med de på 22., 23. og 24. generalforsamling vedtagne resolutioner.

Resolutionsforslaget blev vedtaget i 4. udvalg den 10. december 1970 med 72 stemmer for, 1 imod (Storbritannien), medens 17 lande afstod (vestlige, herunder de nordiske lande samt visse latinamerikanske lande). Forud for afstemningen anmodede Storbritannien om særskilt afstemning om udeladelse af Antigua, Dominica, Grenada, St. Kitts-Nevis-Anguilla, St. Lucia og St. Vincent (de med Storbritannien associerede områder) i overskriften og 1. præambulære

paragraf. Resolutionens forslagsstillere modsatte sig anmodningen, der følgelig blev sat til afstemning og nedstemt med 18 stemmer for (vestlige, herunder de nordiske), 72 imod, medens 16 afstod.

Resolutionens operative del går ikke nærmere ind på de enkelte områder, men fastslår i almindelighed områdernes ret til selvbestemmelse og uafhængighed — uanset at nogle af dem allerede har udøvet selvbestemmelsesretten (til eksempel de med Storbritannien associerede områder i Det karibiske Hav). Resolutionen *godkender* koloniudvalgets rapport (oper. 1). *anmoder* de administrerende magter om uden yderligere forsinkelse i de pågældende områder at gennemføre kolonideklarationen (Res. 1514 (XV)) og andre relevante resolutioner, *udtrykker* den overbevisning, at spørgsmålet om størrelse, geografisk isolation og begrænsede ressourcer ikke på nogen måde bør forsinke gennemførelsen af deklarationen (oper. 4), *gentager* at ethvert forsøg sigtende mod delvis eller total ødelæggelse af national enhed og territorial integritet og oprettelse af militære baser og installationer er uforenelig med FN-pagten og kolonideklarationen (oper. 5), *anmoder* de administrerende magter om påny at overveje deres holdning overfor modtagelsen af besøgsmissioner (oper. 6), *beslutter* at FN skal give al hjælp til områdernes befolkning i deres bestræbelser på frit at træffe afgørelse om deres fremtidige status (oper. 7), og *anmoder* koloniudvalget om fortsat at have opmærksomheden specielt henvendt på disse områder og rapportere til 26. samling om resolutionens gennemførelse (oper. 8).

Samtidig fremlagde Ghana, Nigeria og Mali et resolutionsforslag vedrørende Antigua, Dominica, Grenada, St. Kitts-Nevis-Anguilla, St. Lucia og St. Vincent. Resolutionsforslaget blev vedtaget med 86 stemmer for, ingen imod, medens 4 afstod (Argentina, Belgien, Frankrig og USA). Storbritannien gjorde efter afstemningen opmærksom på, at det ikke havde deltaget i denne. I resolutionens operative del tages koloniudvalgets rapporters relevante afsnit til efterretning, og koloniudvalget anmodes om udførligt at behandle alle aspekter af dette spørgsmål — i realiteten spørgsmålet om forholdet mellem Storbritannien og de pågældende områder.